

ĐÁNG CHỊU ĐÓNG ĐINH LÀ ĐÁNG HẰNG HỮU

“Khi các ông giương cao Con Người lên, bấy giờ các ông sẽ biết là Tôi Hằng Hữu.” (Ga 8,28)

Suy niệm: Thiên Chúa đã yêu thế gian thì Ngài yêu đến cùng. Tận cùng của tình yêu đó là việc Con Thiên Chúa chịu khổ nạn, chịu đóng đinh, chịu chết trên thập giá. Chỉ khi đi đến tận cùng đó, Đức Ki-tô mới tỏ mình ra là Đáng Hằng Hữu. Phúc Âm kể lại đội binh hành quyết khi thấy “đất rung đá vỡ” và những việc kỳ diệu xảy ra lúc Đức Giê-su trút linh hồn, đã “rất đỗi sợ hãi và nói: “Ông này quả thật là Con Thiên Chúa”. Và rồi khi chứng kiến cảnh tượng Đức Ki-tô phục sinh, “linh canh khiếp sợ, run rẩy và hoá ra như chết” (Mt 28,4). Thần chết đã chết khi Đức Ki-tô được mai táng trong mồ, và sự sống mới được ban tặng cho nhân loại khi Ngài “chỗi dậy và ra khỏi mồ.” Qua cái chết này, Người đã tỏ mình ra là Đáng Hằng Hữu và không ai có quyền gì trên sự sống của Người (Mt 28,18).

Mời Ban: Chúng ta thấy thánh giá được trưng bày không chỉ trong nhà thờ, bàn thờ gia đình người Công giáo... mà cả ở nghĩa trang. Điều đó như muốn nói thánh giá không phải là sự thất bại mà là sự chiến thắng của Đáng Hằng Hữu. Thánh giá cũng là dấu chỉ mời gọi người Ki-tô hữu xác tín hơn vào Đáng Hằng Hữu, đồng thời áp yêu thánh giá Chúa gọi đến cho mình, để mình được thông hiệp với Đáng Hằng Hữu.

Sống Lời Chúa: Làm dấu Thánh Giá cách sốt sắng để tuyên xưng Đáng bị treo trên thập giá là Đáng Hằng Hữu.

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giê-su, Chúa hằng sống muôn đời. Xin ban ơn giúp sức để chúng con làm chứng cho sự hằng hữu của Chúa bằng cuộc sống được hướng dẫn bởi đức tin.